בס"ד

יום א', ב' באייר תשנ"ט (28 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 17 יום, שהם 2 שבועות ו-3 ימים לעומר.
שבוע טוב!

היום, כשנת תש"ד (1944), ניסדה הקבוצה "חפץ חיים", "שוב של פולני אוקראיני ישראל, על-שם הרב ישראל מאיר קוהן, בעל הספרים "שמירת הלשון" ו"משנה ברורה" - הספר על הלכה יום-יומית, המבוסס על ה"שלחן ערוך".

על מן מצוות המילה, מפרשת תזריע שקראנו בתורה השבת:
"אבן מצוות המילה מאפשת ומ"חבת את עם ישראל מכל העמים שסביבו. ולכאורה ישנו קושי גדול במצווה זו. הקב"ה כי אדם מישראל נולד כשהוא חסר ומקולקל ויש להסיר ממנו את הערלה כדי שיהיה ראוי לבוא בקהל ישראל - אינה בשוטה כלל ועיקר. האם יעלה על הדעת כי הקורא, כאשר בנו או נכד הבריאה - האדם - יהיה בעל ומקולל בידיהו, עד שהאדם יצטרך לתקן אותה במו ידיו?
ואכן, שאלה זו נשאלה כבר בוודאות תלמיד בימין, בן ר' עקיבא לבין טורנוסרופוס הרשע. וכך נאמר במדרש:
- מעשה ששאל טורנוסרופוס הרשע את ר' עקיבא: אינו מעשים נאים של הקב"ה או של בשר ודם? אמר לו (ר' עקיבא לעומתו רשע): של בשר ודם נאים... אמר לו (טורנוסרופוס לר' עקיבא): למה אתם מולין? ר' עקיבא הביא לו שיבולים ואגוסקאות. אמר לו "אלה מעשה הקב"ה ואלו מעשה ידי אדם... אין אלו נאים יותר מן השיבולים?
אמר לו טורנוסרופוס: אם הוא [הקב"ה] חפץ במילה, למה אינו יוצא הולד מהול ממעי אמו? אמר לו ר' עקיבא: ולמה שורר (= תבע הטבור) יוצא עמו והוא תלוי בבטנו ואמו מותבו? ומה שאתה אומר, למה אינו יוצא מהול? לפי שלפנינו נתן הקב"ה את המצוה לישראל אלא לצרף אותם בהם.

לסיכום, בודקה טענתו של אותו רשע. אבל קוד עמוק יותר הוא בה...

(המשך, בע"ה, מחר)...

יום נעים!